

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967271616.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Naturen havde forleenet mig med et hurtigt Nemme, en stærk Hukommelse, og en overmaade stor Lyst til at Lære alt hvad mueligt var. Førend jeg var fem Aar læste og for stod jeg hvilken tysk og Dansk Bog jeg fik, og førend jeg kunde Læse oversatte jeg i mit Hoved de smaae tydske Bønner man havde lært mig. Mit første Prøve Stykke var paa den lille Bord Bøn: Gott sey Lob und Danck - de første tre Linier var ganske rigtige, men da jeg ikke havde noget rigtigt Begreb om: das ewige Leben, saa oversatte jeg det ved et godt Liv, hvor af min ældste *Oncle*, som misundte mig hans Faders store Kierlighed, tog Anledning til at gjøre mig paa den meest Bidende Maade Latterlig. At Belees har stedse været det allergrueligste, og min Frygt for det, har maaskee Befriet mig for mange Daarligheder, min *Oncles* Spotte Gloser rørte mig altsaa meget stærkt, saa at Vandet kom i mine Øyne og al Blodet i 64 Lomme Penge, deels for at vi tillig skulde lære at omgaaes med Penge og deels for at vi kunde fyldestgjøre smaae Begierligheder og ikke Blive slikvurne og naskende naar Vi Blev ældere, men dersom der jntet Brystbillede stod paa min Rix ort, saa vilde jeg ikke have den, men tog heller en Femten Skilling for at faae en Mand, som jeg sagde. En Dag da jeg stod hos ham ved det *Chatoll*, som jeg nu har, flyde han mig en Rix ort uden Bryst Billede, o Ney, sagde jeg, du maae give mig en Anden. Vil Du da have den, sag^de han, og Bød mig en kostbar *Medaille*. Jeg Besaae den, men da der intet Bryst Billede var paa den, saa gav jeg ham den tilbage, og sagde, Ney, der er ingen Mand paa den. Du er io dog en Gaas, sagde han, Du kan faae mange Penge hvor der er Mænd paa for denne eene, og det er en Skam for saadan en stor Pige at sige at hun vil have en Mand. Det er det samme, sagde jeg, en Penge med en Mand paa er dog bedre, for han <har> Ligesaaadan en Perryk paa, som du. Endskiønt jeg var jntet mindre end karrig, men gav det sidste Bort jeg havde, saa havde jeg dog stedse en Rix ort i Behold, naar jeg fik een, og denne tog jeg tit op af Lommen og Besaae med megen Fornøyelse, ingen kunde Begribe Aarsagen, og jeg kunde ikke selv gjøre anden Reede derfor, end at jeg saae paa min Mand, indtil dette uskyldige Svar opdagede, at min Jndbildning<s> Kraft havde af Perrykken dannet sig en Ligning med min Beste fader, og derfor Besaae <jeg> den saa tit. Da jeg svarede den gamle Mand det, kysede han mig med Taarene i Øynene, og sagde Tøs, Tøs, Gud lad ikke din Følelse Blive din Ulykke!